

మిారు అనుభవించే భోగాలలోని దోషాలు మిాకు తెలియవు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. ఆ దోషాలు నుండి బయటకు రావటం వేరే విషయం అసలు ఆ భోగాలలో దోషం ఉంది అనే గుర్తింపు కూడా మిాకు రాదు అని చెపుతున్నారు. నోటిలో ముద్ద పెట్టుకోనేవరకూ మాటలు మాటల్లాడతాము. ముద్దపెట్టుకొన్న తరువాత మాటలు ఆగిపోతాయి. అలాగే అహంకారంతో ఉన్నంతసేపు ఈగొడవలు, సాధనలు అన్ని చైతన్యం అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు ఇవి అన్ని ఆగిపోతాయి. సాధన చేయటానికి ఏమిా మిగలదు. నిద్రలో ఉన్నవారిని లేపటానికి పిలుస్తాము, లేవకపణితే చేతితో తడతాము, ఇంకా లేవకపణితే కొడతాము. అలాగే మనం అజ్ఞానం అనే నిద్రలో ఉన్నాము. అందులో నుండి మేల్కొవటానికి గురువు యొక్క మాట, చేత, చూపు అన్ని నీకు సహకరిస్తాయి. గురువు ఆగ్రహం కూడా అనుగ్రహమే అని ఎవడైతే భావిస్తున్నాడో వాడు నిజమైన భక్తుడు. నీకు ఎడతెగని భక్తి ఉండాలి. నీవు క్రిదైతే పొందాలి అనుకొంటున్నావో ధానిమిాద సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. సత్యవస్తువు ఒకటి ఉంది అని సజీవమైన విశ్వాసం నీకు ఉంటే నీవు సాధనలో పురోగమిస్తావు.

బల్లిపాడులో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము 25-4-97

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

హిందూమతానికి సనాతనమతం అనిపేరు. ఈ మతం ఒకవ్యక్తి స్థాపించినదికాదు. దీనికి మూలం వేదం. ఇతర మతాలుఅన్ని ఒక వ్యక్తినిబట్టి ఆయన బోధనలను ఆధారంగా చేసుకొని ఆ మతాలు పెర్మాటు అవుతూ వచ్చాయి. మతంపేరు మిాద మూర్ఖత్వమును, అజ్ఞానమును పెంచుకోకూడదు. మతంపేరుమిాద, విద్యపేరుమిాద వివేకం పెరగాలి. చైతన్యస్తాయి పెరగాలి. చైతన్యస్తాయి పెరగకపణితే ఆ మతానికి విలువలేదు, ఆ విద్యకు విలువలేదు. చైతన్యస్తాయి పెరగకపణితే ఎంత చదువు చరివినా అది కేవలము పొట్టకే పరిమితమవుతుంది. మనం పెంచుకొన్న వివేకం దైనందిన జీవితంలో మనకు ఉపయోగపడాలి. మనకు ఒక దేహం ఉంది. దేహపోషణ చూసుకొంటూ అన్నింటిలోనూ తుగుమాత్రంగా ఉంటూ మానసుడు జీవితగమాన్ని సాధించాలి.

దేవుడికి రూపంలేదు, నామంలేదు. దేవుడు అంటే చైతన్యమే. ఈ స్ఫుర్తికి అంతా చైతన్యమే ఆధారంగా ఉంది. ఆధారంగా ఉన్న వస్తువు మనకు కనబడటంలేదు. పాలలో వెన్న ఉంది. అది మనకు కనబడటంలేదు. నువ్వులలో నూనె ఉంది. అది మనకు కనబడటంలేదు. మనకు కనబడటంలేదు కాబట్టి అవిలేవు అనటానికి విలులేదు. అలాగే ఈ ప్రపంచానికి ఆధారంగా ఉన్నది చైతన్యమే. అది మనకు కనబడటంలేదు కాబట్టి అబిలేదు అనుకోకూడదు. మనకు తెలియని విషయాలు చాలా ఉంటాయి. అవి అన్నిలేవు అనికాదు వాటిని తెలుసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. తెలుసుకోవాలి అనే కాంక్ష ఉంటే మనం జ్ఞానమును సంపాదించుకోవచ్చును. త్రద్ద వలన తెలుసుకోవాలి అనే కాంక్ష వలన జ్ఞానం వస్తుంది. జ్ఞానం వలన మోక్షం వస్తుంది. సూర్యుడు . ఉదయస్తున్నాడు. ఉదయించిన సూర్యుడు అలాగే ఉండిపోడు అస్తుమిస్తాడు, అస్తుమించిన సూర్యుడు అలాగే ఉండిపోడు తిలిగి ఉదయస్తాడు. అలాగే పుట్టినవాడు అలాగే ఉండిపోడు పెద్దవాడు అవుతాడు మరణిస్తాడు. మరణించినవాడు అలాగే ఉండిపోడు తిలిగి పుడతాడు అని గాతమబుద్ధుడు చెప్పాడు.

సీకు నేను అనే తలంపు వస్తుంది . నేను అనే తలంపు సీకు తెలుస్తోంది కాని అది ఎక్కడనుండి వస్తోందో సీకు తెలియటంలేదు. అది ఎక్కడ పుట్టివస్తోందో సీకు తెలిస్తే నిజంనీకు తెలుస్తుంది. ఆ నిజాన్ని ఎందుకు తెలుసుకొవాలి? నీవు డబ్బు సంపాదిస్తున్నావు. ఎందుకు సంపాదిస్తున్నావు? డబ్బుతో భాగాన్ని అనుభవించవచ్చును అందువలన డబ్బును సంపాదిస్తున్నావు. అధికారాన్ని సంపాదిస్తున్నావు. నీ ఎందుకు ? అధికారంతో ఆనందమును అనుభవించాలి అని అధికారాన్ని సంపాదిస్తున్నావు. నీ హ్యాదయంలో ఉన్న నిజాన్ని ఎందుకు తెలుసుకోవాలి అంటే దానిలో శాంతి ఉంది, సుఖం ఉంది, హ్యాదయంలో ఉన్న నిజాన్ని ఎందుకు తెలుసుకోవాలి అంటే దానిలో శాంతి ఉంది, సుఖం ఉంది, చావులేనిస్థితి ఉంది. అదే నీజీవితగమ్మం. నీ హ్యాదయంలో ఉన్న చావులేని స్థితినీకు ఆనందంఉంది, చావులేనిస్థితి ఉంది. ఎవరైనా మిమ్మల్ని బాగానేఉన్నారా, అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు సీకు నిజమైన సుఖం, శాంతిరాదు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని బాగానేఉన్నారా, శాంతిగా ఉన్నారా అంటే బాగానే ఉన్నాము అంటారు. మర్క్కాదకోసం అలాచెపుతున్నారు గాని మిారు శాంతిగా ఉన్నారా అంటే శాంతిగా లేరు. హ్యాదయంలో ఉన్న సత్యం అనుభవంలోనికి రాకుండా నిజంగా శాంతిగా ఉన్నారా అంటే శాంతిగా లేరు. హ్యాదయంలో ఉన్న సత్యం అనుభవంలోనికి రాకుండా ఎవరైనా శాంతిగా ఉన్నాము అని చెప్పినా ఆ మాటలు అబద్ధం. నటనకోసం చెప్పేమాటలేగాని, వారు నిజంగా శాంతిగా లేరు, ఆనందంగాలేరు.

నీవు గాఢనిద్రలో దేహంతోటి, మనస్సుతోటి, ప్రపంచంతోటి రాగద్వేషములతోటి సంబంధంలేకుండా ఉన్నావు. అక్కడ నీవు లేవా అంటే నీవు ఉన్నావు. గాఢనిద్రలో ఉన్నవాడు ఇప్పడు కూడా ఉన్నాడు. వాడు ఎక్కడకి పోలేదు. నీవు ప్రయత్నంచేసి వాడిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోగలిగితే అప్పడు సీకు నిజమైన ఆనందం, శాంతి కలుగుతుంది. అది నీకడనొంగి జిన్న. జిలగిపోయిన గొడవలను నీ మనస్సులో మోయివద్దు. భవిష్యత్తు గులంచిచుటించవద్దు. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్న, ప్రతికూలంగా ఉన్న నీ మనస్సు సమానంగా ఉండాలి. మనస్సుతో ఉన్నతాదాప్యమును వదులుకుంటే మనస్సు వెళ్ళి ప్రయాదయంలో పడిపోతుంది. అగ్నిహంత్రంలో నెఱ్యాపోయటం యజ్ఞంఅని మనం అనుకొంటాము. హ్యాదయంలో పడిపోతుంది. యజ్ఞభావముతో పనిచేసినపుడు స్వార్థంలేకుండా పనిచేయటమే యజ్ఞముఅని కృష్ణుడు చెప్పేడు. యజ్ఞభావముతో పనిచేసినపుడు నీ మనస్సుహ్యాదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తుంది. కళ్ళ మూసుకొని కూర్చోవటం యోగం అనుకొంటాము. పనిచేయకుండా సాశమలతనంగా కూర్చోంటే యోగివి అవ్వవు. హ్యాదయపూర్వకంగా పనిచేయ్యా, ఘలితం అధికంగావచ్చినా ఘలితం తక్కువగా వచ్చినా, అసలు ఘలితం రాకపోయినా నీ మనస్సులో వికారం రాకుండా ఉంటే నీవు యోగివి అవుతావు.

మనస్సును హ్యాదయంలో ఉంచాలన్నా మనఅలవాట్లు యొక్క వేగం మనస్సును అక్కడ ఉండసివ్వటంలేదు. భక్తివలన మనస్సు హ్యాదయంలో ఉంటుంది. దైనందిన జీవితంలో మనం సహజంగా, నిర్మలంగా జీవించాలి. అహంభావన లేకుండా జీవిస్తూఉంటే నీ ప్రయత్నంలేకుండా మనస్సువెళ్ళ హ్యాదయంలో పడిపోతుంది. మనస్సు బాహ్యముఖంగా ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటే నీకు శాంతి కలుగుతుంది. అశాంతి వస్తుంది. మనస్సు హ్యాదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తూఉంటే నీకు శాంతి కలుగుతుంది. పురుషుడికి నిజమైన భార్య ఎవరు అంటే శాంతే నిజమైన భార్య. శాంతి తన అనుభవంలోనికి వచ్చినపుడు ఇంటిలో భార్య ఉన్న, లేకపోయినా ఒకేలాగ ఉంటాడు. స్త్రీకి నిజమైన భార్య ఉన్న లేకపోయినా ఒకేలాగ ఉంటుంది. ఈ స్పృష్టి అంతానాది అనుకొని పనిచేయ్యా. అప్పడు నువ్వు కర్చుయోగివి అవుతావు. లేకపోతే ఈ స్పృష్టిలో ఏది నాదికాదు అనుకొని పనిచేయ్యా. అప్పడు నువ్వు జ్ఞానయోగివి అవుతావు.

కాని మనం ఎటూ చెందకుండా తయారవుతున్నాము.

సంసారంలోగాని, సమాజంలోగాని నామాటలు నెగ్గాలి అనుకోవటానికి కారణం రూపద్యప్పి, నామద్యప్పి, నామద్యప్పి ఉన్నంతసేపు ఎవడూ కూడా సమాజం యొక్క చైతన్యస్థాయిని పెంచలేదు. నువ్వు ముందు శాంతిలో ఉండు నిన్న చూసి అనేక మంది శాంతిని పొందుతారు అనేవారు భగవాన్. జ్ఞానంగులంచి, నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు గులంచి వినుగులేకుండా వినాలి. డబ్బు, అధికారం కీటి విలువ నీకు తెలుస్తోంది కాబట్టి వాటిని పొందాలి అని ప్రయత్నం చేస్తున్నావు. దేసిని అయితే పొందాలి అనుకోంటున్నావో మొదట దానిని విలువ నీకు తెలిస్తే దానిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తావు. చైతన్యం గులంచి వినగా వినగా నీకు దానిమాద ఇష్టం కలుగుతుంది. పూజ చేయమంటే 4 గంటలు, 5 గంటలు చేస్తారు గాని విషయాన్ని శ్రవణం చేయండి అంటే శ్రవణం చేయరు. ఎందుచేతనంటే శ్రవణం చేయాలి అంటే మనస్సుకు పని చెప్పాలి. శ్రవణం చేయకుండా విషయం ఎలా తెలుస్తుంది.

ఇతర విషయాలను చింతించకుండా నాకోసమే జీవిస్తూ ఉంటే నేను చెప్పిన మాటలు పరస్పరం చెప్పుకోంటూ ఉంటే నీ మనస్సు స్వచ్ఛమవుతుంది అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఎవరికి ఇష్టమైన పనులు వారు ఎలాగూ చేస్తారు. ఒక మంచి పనిని అది నీకు ఇష్టం లేకపోయినా ఇష్టం చేసుకొని చెయ్యాలి. అప్పుడు నీ మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది. నిరంతరము ఆత్మను ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే నీమనస్సు నిర్మలం అవుతుంది. పొలు పితికేటప్పుడు దూడను విడిచి పెడతారు. మిా అమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళు, పొలు త్రాగు అని దానికి చెప్పాలా? అక్కరలేదు. విడిచిపెట్టిన వెంటనే అది గంతులు వేసుకుంటూ తల్లి దగ్గరకు వెళుతుంది. అదే విధంగా హృదయం ఎంత నిర్మలంగా ఉందో, ఎంత పవిత్రంగా ఉందో అంత నిర్మలత్వం, పవిత్రత నీమనస్సుకు పట్టినప్పుడు పొలకోసం తల్లిదగ్గరకు ఆవుదూడ ఎంత వేగంగా గంతులు వేసుకోంటూ వెళుతుందో అంతవేగంగా నీమనస్సు ఉరకలు వేసుకోంటూ హృదయం పైపుకు ప్రయాణించి హృదయంలో కలిసిపోతుంది.

సాత్మకులు ధన్యులు వారు దేవుని చూచెదరు. సమాధానపరచువారు ధన్యులు వారు దేవుని చూచెదరు. వివాదం ఉంటే దానిని తగ్గించటానికి చూడాలిగాని వివాదమును పెంచకూడదు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగడినా, ఎవరైనా విమల్సించినా ఆమాటలు అస్తమానూ జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటే మిమనస్సుతో మాకు తాదాప్యం ఉన్నట్లు గుర్తు. ఈ తాదాప్యమే మిా స్వరూప సుఖం సుండి మిమ్మల్ని దూరం చేస్తోంది. మనకు అహంకారం ఉండా, లేదా అని ఎలా తెలుస్తుంది అంటే నేను ఉన్నాను అనుకొనే వాడికి అహంకారం లేదు. నేను అలా ఉన్నాను. నేను ఇలా ఉన్నాను నేను ధనవంతుడిని, నేను పేదవాడిని, నేను గొప్పవాడిని అని ఇలాదేనితో ఒకదానితో తాదాప్యం పొందుతూ ఉంటే నీకు అహంకారం ఉన్నట్లే గుర్తు. నీవు కాని వస్తువులతో తాదాప్యం పొందుతున్నంతకాలం నీకు అహంకారం ఉన్నట్లే. ఇలా తాదాప్యం ఉన్నంతకాలం దుఃఖం నిన్న వెంటాడుతూ ఉంటుంది. నీవు దేసితోనూ తాదాప్యం పొందకపణితే మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలోనికి జాలపోయి హృదయాకారం చెందుతుంది.

